

Sygn. akt II K 303/17

## WYROK

**WIMIENIURZECZPOSPOLITEJPOLSKIEJ**

Dnia 24 października 2017 roku

**Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:**

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Daniel Hudak

Protokolant: sekretarz sądowy Jolanta Konieczna

W obecności

po rozpoznaniu dnia 24.10.2017 r.

sprawy

**R. L.** syna J. i K. z domu U.,

ur. (...) w O. W.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 kwietnia 2017 r. w K., kierował w strefie ruchu lądowego samochodem osobowym marki A. o nr rej, POT (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

**tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.**

1. oskarżonego R. L. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

2. na podstawie art. 42 § 2 k.k., orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;

3. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 9.04.2017 r.;

4. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 złotych tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 303/17.

## UZASADNIENIE

Funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji w K. M. G. (1) i P. B. (1) dokonywali w dniu 9 kwietnia 2017 roku, kontroli ruchu drogowego w K. na ulicy (...). W pewnym momencie zauważyli samochód osobowy marki A. o nr rej. (...), którego kierowca nagle zjechał na pobocze. Po zatrzymaniu samochodu siedzący za kierownicą oskarżony R. L. przesiadł się na inne miejsce a na miejscu kierowcy wsiadła jego żona M. L. (1). Funkcjonariusze

podjechali do powyższego pojazdu i wylegitymowali oskarżonego, którzy wspólnie z żoną przekonywali, że powodem nagłego zatrzymania był fakt złego samopoczucia kierowcy.

( **dowód** : zeznania świadków M. G., P. B. karty 83v-84,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego, karta 83v, częściowo zeznania M. L.,

karty 84-84v)

Badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, przeprowadzone na urządzeniu kontrolno – pomiarowym (...) wykazało u oskarżonego 0,33 i 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu odpowiednio o godzinie 9.20 i 9.37.

( **dowód** : protokół użycia urządzenia alcosensor, karta 2.)

R. L. posiada wykształcenie zawodowe. Z zawodu jest masarzem. Utrzymuje się z wynagrodzenia w ramach zatrudnienia w zakładzie masarskim w K. w wysokości 1400 zł. Żonaty. Na utrzymaniu posiada dwoje dzieci. Współwłaściciel domu jednorodzinnego o powierzchni 196m<sup>2</sup>. Nie był dotychczas karany sądowo.

( **dowód** : wyjaśnienia oskarżonego, karta 83, dane o karalności za

przestępstwa z K., karta 14.)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył

wyjaśnienia, które w zasadniczej części korespondują z pozostałym materiałem

dowodowym zgromadzonym w sprawie. Sąd wykorzystał je przy ustalaniu

faktycznego w sprawie. Wyjaśnił w szczególności, że spożył w dniu poprzednim 1 litr piwa mocnego, kiedy to wrócił bardzo zmęczony z masarni, gdzie pracował od godziny 6.00 do 17.00. Kolejnego dnia rano wyjechał z G. do K.. Zaprzeczył aby widział z żoną patrol Policji, przed zatrzymaniem w celu zamiany osoby kierującej samochodem. Oceniając swoje zachowanie wskazał, że bardzo tego żałuje. Z domu do pracy dzieli go odległość 6 km i nie ma żadnej komunikacji publicznej. W zakresie rzeczywistych przyczyn zatrzymania samochodu, sąd za wiarygodne w tej mierze uznał zeznania świadków M. G. (1) i P. B. (1). Wskazać należy, iż świadek M. G. (1) zeznał, że oskarżony musiał widzieć policjantów z uwagi na miejsce w którym się znajdowali a ponadto ich służbowy ubiór w skład którego wchodziły kamizelki odblaskowe. Nadto obok widoczny był oznakowany radiowóz. Z oczywistych względów sąd za niewiarygodne w zakresie przyczyn zatrzymania pojazdu uznał zeznania żony oskarżonego – M. L. (1). Ustalając stan faktyczny w sprawie, sąd oparł się także na dokumentach ujawnionych w toku postępowania sądowego powołanych wyżej, w tym w szczególności na: protokole użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu typu alcosensor, zaświadczeniu o karalności. Dokumenty te nie były w trakcie procesu negowane i ich prawdziwość nie budziła wątpliwości. Wskazany wyżej materiał dowodowy jest logiczny i spójny, nie ma w nim żadnej sprzeczności. Odpowiedzialności z art. 178 a § 1 k.k. podlega taki sprawca, który znajdując w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega on grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Mając na uwadze stan faktyczny ustalony w sprawie sąd uznał, że nie ma wątpliwości, iż oskarżony R. L. zachowaniem swoim dopuścił się popełnienia występku z art. 178a § 1 k.k. Wymierzając karę grzywny, sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k. Wzięto pod uwagę zarówno dyrektywy w zakresie prewencji ogólnej jak i indywidualnej, stopień społecznej szkodliwości czynu i zawinięcia sprawcy. Orzeczone karę grzywny, będzie odczuwalną dla oskarżonego realną dolegliwością ekonomiczną, będącą zarazem dostateczną odpłatą za popełnione przestępstwo. Przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej, sąd wziął pod uwagę, treść art. 33 § 3 k.k., który przy ustalaniu stawki dziennej nakazuje brać pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Stawka dzienna – wg. tego przepisu - nie może być niższa od 10 zł, ani przekraczać 2000 zł. Kara grzywny w orzeczonym rozmiarze 90 stawek dziennych przy określeniu wysokości

jednej stawki na kwotę 10 zł, spełnia ponadto rolę ogólnoprewencyjną i będzie stanowić dostateczną dolegliwość. Okoliczność łagodząca to wcześniejsza niekaralność za przestępstwa. Na zasadzie art. 42 § 2 k.k., sąd zobligowany był do wymierzenia środka karnego, określonego w art. 39 pkt 3 k.k. a polegającego na orzeczeniu zakazu prowadzenia pojazdów. Przepis ten stanowi, że sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w §1 był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177. Przepis ten ustanawia jako zasadę orzekanie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, w przypadku jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa był w stanie nietrzeźwości. Powyższy zakaz orzeka się latach od roku do lat 15 (art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k.). Za adekwatny do popełnionego występku uznano wymierzenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych ale w najniższym rozmiarze czasowym, tj. 3 lat. Natomiast na podstawie art. 43a § 2 k.k., orzekł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie w kwocie 5000 zł - czyli w najniższej wysokości - z uwagi na jego obligatoryjność w przypadku skazania z art. 178a §1 k.k. Natomiast jego wysokość maksymalna określona treścią art. 43 a§1 k.k. to kwota 60 000 zł. Na zasadzie art. 63§4 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy. O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 626§1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k., zasądzając je oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa.